

- πίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζεται πληρωμένη
κ(αὶ) =
σοντισφάδα ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε
ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνει το εἰς στὸν ἄνω-
θεν ἄγο=
ραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὥς βούλεται ποιήσει ὥσάν καλή ντου ἀγορὰ
ὑποσχόμενη νὰ τὸν διαφεδεύη εἰς κάθε
10 ἐνάντιο ποὺ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτὸ στερεώνοντας τὴν παρὸν κ(αὶ) μὲ ἀξιο-
πίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) =
τὰ ἐξῆς — Ἔτερα τῆς ἔδωσεν [— — — —] εἰς τιμὴν τοῦ πραγμάτου τοῦ
ἄνωθεν —
— Ἡα νικολας βαβουλ(ας) μαρτιρω ὥς ἀνωθεν —
— φρανκιως ἀρόνις μαρτιρα κ(αὶ) μὺν ἔχοντας γράματα ἐγράψα ἐγὼ ὁ
Ἡανικόλ(ας) βαβουλ(ας) δια λογου ντου
Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγράψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν:—

35 (φ. 33r)

Διαθήκη Σταμάτη Γ. Μιξάκη

1746, Φεβρουαρίου 11

Ἐνώπιον μόνο τοῦ γραφέα ὁ Σταμάτης Γεωργίου Μιξάκη, ἀσθενής, κάνει τὴν διαθήκην του. Καὶ ἀφήνει στὶς θυγατέρες του Σταμάτα, Μαρίνα καὶ Κυριακὴ διάφορα χωράφια καὶ ἀμπέλια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1746 — Φεβρουαρίῳ —11—
Τὴν σήμερον εὕρισκόμενος ὁ κύρ Σταμάτης Γεωργίου Μιξάκη ἀσθενής τῷ
σώματι θέλει κ(αὶ) κάνει τὴν πα=
ροῦσα διαθήκην κ(αὶ) στερεὰν ἀποκατάστασιν. Κ(αὶ) ἀφήνει πᾶσι τοῖς
Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κ(υρίῳ) ἀγάπην κ(αὶ) =
τελείαν συγχώρησιν. Ἐτῆι ζητεῖ κ(αὶ) αὐτὸς ἀπὸ τοῦς Χριστιανοῦς τὴν τε-
λειοτάτην συγχώρησιν κ(αὶ) πρῶτ(ον)
5 ἀφήνει τῶν παιδιῶ ντου τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς Παναγί(ας)
κ(αὶ) τῶν γονέω ντου κ(αὶ) τὴν ἐδική ντου·
ἔπειτα
ἀφήνει τῆς κόρης του τῆς Σταμάτας τὸ χωράφι ποὺ ἔχει στὸ Ξὺ τοῦ Πα-
νέρμου τὴν πάρτη ντου, γῆς-δέδρα, ἐδικ=

- ό ντης – τὰ χωράφια στὰ Λουράδια κ(αὶ) στοῦ Βαρδαλῆ ἐκεῖ ἡ πάρ-
τη ντου ἐδικά ντης τῆς Σταμάτας – κ(αὶ) τὸ
ἀμπέ–
- λι στοῦ Ἀργυροῦ ἡ πάρτη ντου κ(αὶ) αὐτὸ ἐδικό ντης, ἀφήνει κ(αὶ) τῆς
θυγατρὸς στου τῆς Μαρίνας τὸ χωράφι ποὺ
ἔχει στὸ μέρος τοῦ Διστόμου λεγόμενο στοῦ Γιαννούλη ἡ πάρτη ντου ἐδι-
κό ντης – κ(αὶ) τὸ χωράφι στοῦ Κατακοιτά-
μενου
- 10 ἡ πάρτη ντου ἐδικό ντης· ἀκόμη τὸ περβόλι λεγόμενο στοῦ Μάρκου ἡ
πάρτη ντου κ(αὶ) αὐτὸ νὰ εἶναι τῆς Στα-
μάτας· ἀκόμη λέγει ὅτι τὸ προικοσύμφωνο πού 'καμεν ἡ γυνή ντου ντ(ῆ)ς
κόρης του τῆς Κυριακῆς, ἃς ἤλειπε
αὐτός, νὰ εἶναι στερεὸν κ(αὶ) ἀχάλαστον κ(αὶ) νὰ μὴν πορῇ τινὰς νὰ τὴν
διασεῖση· ἀκόμη λέγει νὰ καρ-
ποτρώγῃ κ(αὶ) ἡ γυνή ντου ἀ τοῦ Μάρκου κ(αὶ) ἀ τοῦ Ἀργυροῦ ἕως ποὺ
ζῇ· ἀκόμη κ(αὶ) τὸ ἀμπέλι τοῦ Τζαννίνη ὅ,τι
κρατοῦν
στὴν ἐξουσία ντως ἀποθανόντας τοῦ ἀδρογύνου νὰ εἶναι τ(ῆ)ς θυγατρὸς
στως τῆς Κυριακῆς. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχὴν
- 15 του. Κ(αὶ) ὅποιον παιδὶ ἤθελε παρέβει τὴν παραγκελία ντου, νὰ ἔχῃ τὴν
κατάρα ντου. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προ-
σκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν:– –
Ζέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγράψα με θ<ε>λιμα του ἀνοθεν κ(αὶ) μαρτιρό —

36 (φ. 33v)

Πώλησις ἀμπελίου κατόπιν ἐκτιμήσεως

1747, Μαρτίου 15

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Γεώργη Κεφάλᾳ καὶ παπα-Λιανοῦ (Τζαννετῇ) ἡ
Δεσποινού, ὀρφανὸ παιδὶ τοῦ ποτὲ Δημήτρη Κρασσᾶ, μαζὶ μὲ τὴ μητέρα της Κυ-
ριακῇ πουλοῦν στὸ θεῖο της Βασίλῃ Κρασσᾶ μισὸ τετάρτι ἀμπέλι στὴν Κοζακὴ
(λεγόμενο Βάβουλα) γιὰ 8 γρόσια. Ἐκτιμητὲς οἱ μαστρο-Γεώργης Παραβατὸς
καὶ ὁ ποτὲ Δημήτρης Γιαννακῆς. Τὸ πρόστιμο ἐπὶ ἀδετήσεως ὀρίζεται 4 γρόσια.

1 = Ἐν ἔτει – 1747 – Μαρτίῳ –15–

= Ἐχοντας τὸ ὀρφανὸ ποτὲ Δημητρίου Κρασσᾶ ἀπὸ γονικὸν τοῦ πατρὸς
στου μισὸ